

[Finansministeren.]

forslaget ellers kan få nogen indflydelse, må det komme til at påvirke enten udbud eller efterspørgsel, og jeg kan ikke se, at der kan ske nogen påvirkning af disse to størrelser ved, at man tager en andel af nettogevinsten. Det var straks noget andet, hvis skatten på en eller anden måde indgik i omkostningerne eller lignende.

Det ærede medlem hr. Poul Møller spurgte om, af hensyn til hvem denne beskatning gennemføres, om det var af hensyn til køberen eller sælgeren, eller hvem det var. Mig forekommer det egentlig, at det er af hensyn til ret og rimelighed. Det er ret og rimeligt, når vi beskatter arbejdsindkomster, som vi gør det, også at beskatte det så let tjente, som der her er tale om, med en skat, som endda i mange tilfælde vil være lavere, end hvis det samme beløb havde været beskattet på almindelig vis.

Det ærede medlem hr. Baunsgaard var inde på, hvilke grupper der ville blive ramt, og hvem der ikke ville blive ramt, og stillede det spørgsmål, om procenten var tilstrækkelig. Jeg har for så vidt allerede givet en kommentar hertil gennem mine oplysninger om de stigninger, der kan finde sted, idet så at sige alle grupper har en gennemsnitsstigning, der er mindre end den, det her drejer sig om. Jeg kan således sige, at det ikke er hensigten med dette lovforslag at ramme det, vi kalder normal handel.

Både det ærede medlem hr. Poul Møller og det ærede medlem hr. Henry Christensen fandt, at der var givet kort tid til behandlingen af dette lovforslag, og der er ingen grund til at lægge skjul på, at vi er langt henne på året, og at vi nærmer os det tidspunkt, da folketinget normalt skal hjem. Men der står mig bekendt ikke noget i grundloven om, at folketinget skal hjem inden grundlovsdag, og er der ønsker om en behandling, der strækker sig ud over denne dag, tror jeg i og for sig, at statsministeren vil være indstillet på, at vi fortsætter behandlingen. Hele sommeren ligger jo foran os, så vi vil sikkert kunne nå at få en grundig behandling af dette forslag, hvad vi alle her i tinget ønsker.

Holger Eriksen: Georg Brandes sagde engang, at intet vildt dyr kunne skriges så ynkeligt som en bourgeois, der blev klemt

på pengepungen. Når jeg sætter ordet „spekulant“ i stedet for ordet „bourgeois“, kunne jeg ikke lade være at komme i tanker om denne udtalelse, da jeg hørte de to ærede ordførere for venstre og det konservative folkeparti. De gik endog så vidt, at de talte om, at dette lovforslag var en skamstøtte, og at man ikke mere kunne have respekt for folkestyret, hvis man gennemførte et forslag af den karakter. Man må forstå, at det må være noget meget alvorligt, der foranlediger, at den slags udtalelser fremsættes, og det er det naturligvis også.

Det ærede medlem hr. Poul Møller gjorde meget rigtigt opmærksom på, at vi i 38 år har haft som et grundprincip for vor skattepraksis, at man ikke skulle betale skat af det, man erhvervede ved realisation af formuegenstande; det er et privilegium, man har givet visse mennesker, men fordi et privilegium har eksisteret i 38 år, behøver det ingenlunde at være rigtigt. Det var i særdeleshed et privilegium, når det drejede sig om jord og fast ejendom, thi som jeg så ofte har påpeget, har det altid været sådan, at man kunne erhverve den slags værdier ved en udbetaling på 15 à 20 pct.; resten af pengene lånte man, resten af pengene skyldte man væk. Når der så skete det, at kronen faldt i værdi og ejendomspriserne steg, ja, så tilegnede man sig det, som kreditorerne havde tabt, og det var skattefrit i modsætning til det, man tjente gennem sit arbejde. Det var et fuldstændig urimeligt privilegium, men jeg kan naturligvis godt forstå, at de, der har nydt godt af det, bliver ved at ville holde på det. Derimod forbavser det mig noget, at repræsentanterne for to store partier så decideret vil gå ind for at opretholde en sådan uretfærdighed. Derigennem har jeg også svaret på det spørgsmål: hvorfor gennemføres denne lov, er det for at fylde op, få flere penge i statskassen? Det er det aldeles ikke, det er for at skabe retfærdighed på et skattemæssigt område, hvor der hidtil har rådet den blodigste uret over for dem, der slider og slæber hver dag for at skaffe det nødvendige til livets opretholdelse, og som beskattes deraf.

Det ærede medlem hr. Henry Christensen sagde, at gennemførelsen af dette lovforslag aldeles ikke ville dæmpe prisstigningen,